

У кадри — тільки Небо

"Виставка хвилює до сліз, очищує і возвеличує", "Дивлячись на небесні письмена, відчуваєш себе частинкою Всесвіту", "У наш непростий час потрібно частіше дивитися в небо. Дякуємо, що нагадали про це", "Захотілося стати птахом!", "Нехай вашу колекцію побачить увесь світ!"

У книзі відгуків на виставку "Світопредставлення" Віталія Максютенка десятки подібних записів, а ще — вірші і навіть малюнки. Так емоційно відвідувачі реагують на побачене — незвичні сюжети і композиції, що їх вдалося впіймати майстру через об'єктив фотокамери у високості. Саме небо і все, що у ньому відбувається, є предметом пристрасті фотохудожника. Виставка, власне, й унікальна тим, що вперше зібрано в єдину концептуально цілісну галерею документально-художні твори, де об'єктом зображення є тільки небо. Нині в колекції авторської студії Віталія Максютенка "Sky Art" понад дві сотні оригінальних фоторобіт у жанрі станкового живопису (на полотні), частина яких вже виставлялась у мистецьких центрах Києва, Одеси, Львова і Сум.

— Віталію, як вам спало на думку фотографувати небо?

— 9 липня 2006 року (дату я запам'ятав на все життя) мені випала нагода взяти участь в експедиції на прадавні слов'янські кургани поблизу степового заповідника "Михайлівська цілина", що на Сумщині. Її організував відомий культуролог і знавець Трипільської культури Павло Корнієнко, з яким ми давно товаришуємо. І ось там під час ритуального дійства я "випадково" підняв голову до неба і побачив таке... Слава Богу, фотокамера була під

рукою. "Ангел Світла", "Горгона", "Закон Вічності", "Дев'ятий вал" — ці найперші сюжети не лише поклали початок колекції, але й взагалі круто змінили моє життя. Остаточо я зрозумів, що фотографування "небесних акварелей" не просто хоббі заради власного задоволення, а щось більше і значуще, коли у тому ж липні став свідком грандіозного явища над морем у Феодосії — народження велетенського хреста. Це я сприйняв як знак, високе благословення на творчість у цій царині. Безмежно вдячний долі, що маю можливість бачити через об'єктив фотоапарату неземну красу і дарувати цю красу людям.

— Чому свій проект ви назвали "Світопредставлення"?

— Тому, що твори, які я показую, — це не що інше, як проявлені через небесну Воду вібрації Світла. Девіз виставки: "Велику таїну пізнали ми — Водю Бог спілкується з людьми". Адже окрім естетики вищого порядку в них візуалізовані, за однією з правдоподібних версій, фрагменти цілісної системи енергоінформаційної взаємодії Космосу і Землі. Як зазвжди, ознайомившись з виставкою, відомий вчений-дослідник, президент Академії космогуманізму Альберт Ігнатенко, "це — мистецтво найвищого, космопланетарного рівня". Сподіваюся, глядаючи таких картин спонукає людей частіше дивитися

в небо (як у дитинстві) і усвідомлювати, що Земля, людство і Всесвіт — то єдине ціле, що існує на основі універсальних законів Любви і Гармонії. А отже — ставати кращими, добрими, щасливішими.

— Візитівкою, художньо-світоглядним брендом вашої колекції є картина під назвою "Синій квадрат". Чому саме цей твір ви викромили і як він перегукується із знаменитим "Чорним квадратом" Казимира Малевича?

— Ця назва виникла спонтанно під час роботи над знімком. Чарівне синє небо, на тлі його тонкі візерунки, від яких тремтить серце... Синій колір, як відомо, — це колір Архангела Михаїла, котрий наділяє землян силою духу, передає нам всеосяжні Любові і Світло Творця. До того ж, нині наша планета у своїй еволюції вступає у той період (епоха Водоля), коли домінуючим для неї стає синій колір. Звідси й виникла така асоціативна паралель: "Чорний квадрат" — то знак епохи, де владарює грубий матеріалізм, насилля, п'ятьма і яка відходить у минуле, "Синій квадрат" — знак приходу нової, світлої доби з ідеалами, гідними божественного призначення Людини. Саме у такому контексті хочу, аби "Синій квадрат" був би не лише "фішкою" колекції, але й своєрідним небесно-художнім символом оновлюваної Землі.

— Які тематично-жанрові особливості "Світопредставлення"?

— Життя в небі багатогранне. Тож і зібрання картин нагадує мозаїку-калейдоскоп, в якій присутні як зображення прилизно знайо-

мих нам об'єктів, так і найфантастичніші речі. Є, умовно кажучи, серйозні твори, є й жартівливі. Що "там, нагорі" з гумором також все гаразд, досить ознайомитися з сюжетами розділу "Шаржі неба". Тут представлена галерея зображень, присвячених ряду популярних українських політиків. Зокрема, Володимиру Литвину ("Хлопці, давайте жити дружно!"), Петру Симоненку ("Екстаз"), Леоніду Черновецькому ("Додому..."), Віктору Ющенку ("Длань ієрарха"), Раїсі Богатирьовій ("І Величність"), Арсенію Яценюку ("Я — цинік")... Чимала серія й дитячих мініатюр. Мене завжди тішить, коли разом з батьками на виставки приходять малеча. Це найбільш вдячна категорія глядачів, яка інтуїтивно, серцем трепетно сприймає "небесні акварелі" як щось рідне і близьке. Власне, тому мій проект й присвячується саме матерям і дітям нової Землі.

— Які картини вам особисто найбільше подобаються і які привертають особливу увагу відвідувачів?

— З тих, які виставляю, мені, як ви розумієте, усі роботи найдорожчі і рідні. Що ж до уподобань інших, то у кожного сприйняття особистісне, інтимне й залежить від багатьох чинників. У тому числі, від співпадання вібрацій картини і серця того, хто на неї дивиться. (Я, до речі, звертався до фахівців, аби вони дослідили колекцію у цьому сенсі. З'ясувалося, що чимало картин має явно виражені властивості позитивно впливати на енергетичне поле навколишнього простору і людини). Знаючи це, на своїх виставках я нама-

гаюсь весь час бути в демонстраційній залі, аби спілкуватися з відвідувачами, спостерігати за їх враженнями.

Можу засвідчити дивні прояви впливу експозиції і окремих її творів на внутрішній стан і свідомість людей. Ось кілька прикладів. Помітивши, що одна молода жінка надовго затрималась біля картини "Горгона", я поцікавився що вона відчуває. і почув: "Надзвичайно приємно. Наче через все тіло струменить жива вода. Не хочеться звідси нікуди йти". Мій поважного віку колега-журналіст, котрий лише від інших чув, що бувають кольорові сні, наступного дня після відвідання виставки, вперше й сам побачив такий сон.

Майже містична аура у картини "Очищення". Названу роботу прямо з першої виставки в Києві придбали і повісили у своїх кабінетах два медики-хірурги, доктори наук з Інституту педіатрії, акушерства і гінекології. Нещодавно на виставці в Сумах я розповів про цей випадок жінці, яка, неквапливо обійшовши кілька разів експозицію, чомусь знову й знову поверталась до "Очищення". "Ви не повірите, — промовила вона, — я теж хірург". А коли перед закриттям виставки я запитав у свого давнього друга, директора Сумського обласного центру служби крові, яку картину йому подарувати, він, не вагаючись, показав на "Очищення". Так я узяв, що, виявляється, й він за базовою освітою хірург. Пізніше знайома біоенергетерапевт пояснила, що картина випромінює енергію, яка допомагає

представникам цієї екстремальної професії на підсвідомому рівні позбутися наслідків стресових ситуацій, вирівняти психо-емоційний стан організму.

— У Міжнародний день захисту дітей 1 червня ви плануєте відкрити виставку у Славутичі. Чим відрізнятиметься вона від попередніх?

— За кількістю робіт вона буде найбільшою від усіх раніше проведених. У чудовому залі Дитячої школи мистецтв демонструватиметься понад 80 картин різного формату. Мешканці та гості міста зможуть першими побачити й деякі нові сюжети, у тому числі ті, які подарувало мені небо над Славутичем.

Принагідно хочу подякувати керівників міста і особисто міського голову Володимира Петровича Удовиченка, який приязно поставився до ідеї проведення такої виставки. Її включено до плану офіційних заходів з нагоди святкування Дня міста 5 червня. Цього дня усіх бажаючих запрошуємо на благодійний аукціон, на якому можна буде придбати роботи з виставки. Я знаю, що у Славутичі, який ще називають містом Білого Ангела, намічено збудувати пам'ятник Білому Ангелу. Тож виручені на аукціоні кошти будуть передані місту у спеціальний фонд на спорудження цього монумента.

Центр інформації